

Világosság

A Romániai Magyar Népi Szövetség napilapja

KOLOZSVAR, 1951. december 15. szombat. A B A 4 E B J VIII. ÉVFOLYAM. 292. SZAM.

A Párt iránti szeretet magasabb munkateljesítményre serkenti a „Carbochim“ dolgozóit

Hosszu, tizenegy hónapi megcsiszolt munka eredményéről számoltak be az elmúlt napokban a kolozsvári „Carbochim“ üzem dolgozói a termelési értekezleten. A kiértékelésből kitűnt, hogy az elélt tizenegy hónap alatt tizenkét hónapi feladatuknak tettek eleget. Az üzem munkásai büszke öntudattal jelentették ki: „Igértük szeretett Pártunknak, hogy 11 hónap alatt befejezzük évi terünkét és november 29-re eleget is tettünk kötelezettségvállalásunknak.” Azóta néhány nap telt el a vállalat munkásai, technikusai, mérnö-

kei újabb győzelmeikről beszélnek, amelyek már az ötéves terv második évének megvalósítását tettek. Balogh István, Cenura Ioan, Moldovan Valeria, Fosztó Anna és még sokan mások napjában másfél normát teljesítettek azért, hogy előbbre vigyék az ötéves terv magasabb célkitűzéseit és hogy pótolják üzemi viszonylatban is azoknak az ifjú munkásoknak teljesítményét, akik még nem érik el a normát. Ez a gondolat és munkavágy lelkesíti 160-165 százalékos tervteljesítésre Nagy Lajost és Varga Rózárt és mindazokat, akik

közül két normát végeznek naponta, mint például Nagy Béla élmunkás. S ezen eredményük eléréséhez a „Carbochim“ dolgozói örömmel igénylik a szovjet dolgozók segítségét: mind szélesebb körben alkalmazzák a fejlett szovjet módszereket. Legutóbb 30 Kotleár-féle szerződést kötöttek az üzemben. A dolgozók arra törekszenek, hogy a népek szeretett vezetőjének, Sztálin elvtársnak születésnapjára, szovjet módszer szerinti magasabb színvonalra emeljék szakismeretüket

Szovjet módszer segítségével 289 ezer lej értékű fűtőanyag megtakarítás a tordai cementgyárban

A Tartományi Pártkonferencia tiszteletére a tordai cementgyár munkásai és technikusai is ünnepi műszakot rendeztek.

Az ünnepi műszakon a gyár dolgozóinak egyik legfontosabb célkitűzése az volt, hogy a gépek és felszerelések teljesítményét fokozottabban kihasználják. Ennek érdekében az előző napon minden gépet alaposan megtisztítottak és elvégezték minden kisebb-nagyobb javítást a felszereléseken. Pedig a Nina Na-

zarova szovjet módszer szerint úgy is rendszeresen gondozták gépeiket. Így sikerült az 1, 2, 3, 4 számú kemencénél dolgozó Micsaus Nicolae élmunkás csoportjának 58 százalékkal több palát megőrnínie mint volt a napi előírányszata. Vacar Iacob égető 11 tonnával több klinkeretett terven felül az ünnepi műszakon. A régi kemencénél Four Ioachim és Hirschau Florea égetők váltása 14 tonnával több cementet égetett terven felül. Az ünnepi műszakon Galaton Ioan érte el a csúcseredményt munkacsoportjával, aki 47 tonna cementet adott népgazdasá-

gunknak tervelőírányszaton felül az ünnepi műszakon.

A gyár dolgozói elhatározták, hogy December 21. tiszteletére jelentős mennyiségű üzemanyag-megtakarítást érnek el. Ennek érdekében alkalmazzák a Szovjetunióból hazatért mesterük tapasztalatai alapján a szovjet takarékos fűtési módszert.

A szovjet módszer szerint Hirschau Florea égető novemberben 173.394 lej értékű gázt takarított meg. Ezzel egyidőben Solga Ioan 115.777 lej értékű fűtőanyagot takarított meg.

A dolgozó nép lesujtott a szabotáló bálványosváraljai kulákokra is

A munkásoknak a szocializmus építéséért, a békéért és a jólétért folytatott harcát a dolgozó földművesek is lelkesedéssel támogatják azért, hogy idejében teljesítsék a terménybeszolgáltatást. A munkások kenyér-ellátásáért vívott harcra a bálványosváraljai szegény- és középparaszttal is tevékenyen bekapcsolódtak. Hazafias kötelességüknek tekintik a kiszabott termény-mennyiség idejében és maradéktalan beadását. A terménybeszolgáltatással is Molnár Imre párttag szegényparaszt jár az élen. A termés-betakarítás után azonnal eleget tett minden beszolgáltatási kötelességének. Az élenjárók példáján lelkesülve, Boer Gábor középparaszt

is határidőre eleget tett beadási kötelességének. Amellett, hogy beszolgáltatta a kiszabott termény-mennyiséget, felvilágosító munkát végez a középparaszttal sorban. Igyekszik meggyőzni azokat, akik a kulákok bujtogatására, rémhírek hatására késlekednek a gabona-beszolgáltatással. A felvilágosító munka, amelyet Bálványosváralja legőntudatosabb dolgozó földművesei végeznek, meghozta az eredményt. A falu szegény- és középparaszttal már nagyrészt eleget tettek a terménybeadásnak.

Nem mondhatjuk el ezt azonban mindenkiről a faluban. A kulákok, akár a mezőgazdasági kampányok idején, most is mesterkednek, szabotálták a terménybeszolgáltatás-

tást. Binde Gáborné kulákszánya a néptanács többszöri felszólítása ellenére sem adta be a 20 mázsa buza-kvótáját. Nemcsak a búzából, hanem a többi terményből sem adott be egy szemet sem. Orbán Sándor kulák is 30 mázsa búzavált adása a dolgozó nép államának. Nem szolgáltatott be a másféle terményekből sem semmit. Gazemberséget tetőzte azzal, hogy Kovács István szegényparasztot lelketlenül becsapta. Egy hold földet 70.000 lejért adott el neki törvénytelenül. A dolgozó nép vasökle azonban lesujtott rendszerünk ellenőseire. Elkobozták az összes eldugott és megtalált gabonát, a szabotáló kulákokat népbírság elé állították.

Fülöp Gábor

Hírek a Szovjetunióból

A KOLHOZOKBAN MEGKEZDTÉK A HÓFÓGÓ BERENDEZÉSEK ELKEZDÉSÉT

A Szovjetunió kolhozainak földjein megkezdődtek az őszi vetések téli védelmének munkálatai. A kolhozparaszttal hófogó kerítések építettek. Ezek a kerítések megőrzik a földön a havat, megvédik a növényeket a fagyoktól és biztosítják a talaj nedvességét. Ilyen hófogó berendezést 36 millió hektáron létesítettek. Ezzel 15 millió hektárral túlhaladják ama terület nagyságát, amelyet az elmúlt évben láttak el hófogó berendezéssel.

ÖSSZEÁLLITOTTÁK A BJELORUSSZ ZENESZERZŐK UJABB MŰVEINEK GYŰJTELMÉNYÉT

Minszkben, Bjeloruszszla fővárosában összeállították a bjelorusz zeneszerzők újabb művel-

nek tárát. Az új művek között szimfóniák, oratóriumok, dalok és más zenei művek szerepelnek.

Az új zeneművek közül a 70 legjobb munkát elküldték Moszkvába, ahol a szovjet zeneszerzők teljes ülésén bemutatják azokat.

A MOSZKVAI VÁROSRENDEZÉSI INTÉZET TEVÉKENYSÉGE

A Moszkovszkaja Právda című újság közölte Usztinov építész-mérnöknek, a moszkvai városrendezési intézet igazgatójának elvkét. A cikk szerzője rámutat arra, hogy Moszkva napról-napra szebb lesz. Egészen új városrészek, sokemeletes épülettömbök épülnek, új körutak létesülnek.

Az intézet a városépítés tervszerűsítésével foglalkozik, s azzal, hogy a város átrendezése a legkényesebb léleket is kielégít-

se. Nemrég elkészült a város átrendezésének 10 éves terve.

37 MILLIÓ RUBEL MUNKAVÉDELME

A háború utáni években 37 millió rubelt költöttek Szovjet-Litvániában munkavédelmi berendezésekre. Olyan felszerelésekkel látták el a gépeket, amelyek teljes biztonságot nyújtanak a munkások számára. Az üzemekben korszerű szellőztető berendezéseket létesítettek, megjavították a munkahelyek világítását

A munkavédelmi intézkedések következtében majdnem teljes egészében megszűntek a munkabalesetek és azok a megbetegedések, amelyek a litván üzemek dolgozóinak egészségüket jellemezték a polgári rendszerben.

A szocialista hazafiság szellemében a nacionalizmus ellen *

Írta: BANYAI LÁSZLÓ

A Román Munkáspárt Központi Vezetősége Politikai Irodájának ez-
előtt három évvel hozott határozata a
nemzeti kérdéssel, erős fegyvert adott
hazánk minden dolgozójának a ke-
zébe, minden haladószellemű, béke-
harcos fiának, az osztályellenesség, a
reakció, a háborúra uszító imperia-
lizmus bomlasztó, viszálykeltő mes-
terkedési elleni harcban.

Újabb bizonyíték volt ez a határo-
zat, hogy a munkásosztály lenini-
sztálini pártja az egyedüli politikai
erő, amely „következétesen halad a
nemzetiségi kérdés teljes megoldásá-
nak vonalán”.

Az itt élő nemzetiségek a töké-
södésű kizsákmányoló rendszer ide-
jén állandóan érezték, hogy csak a
proletáriátus következetes forradalmi
pártja harcol megalkuvás nélkül min-
denfajta nemzeti elnyomás ellen, a
teljes jogegyenlőségért. A fejszab-
adulás óta napról-napra tapasztalták,
hogy a román néppel való teljes jog-
egyenlőségük, igazi megvalósítója
ugyanacsak a munkásosztály pártja,
amely szilárdan vallja, hogy osztály-
kizsákmányolás és nemzeti elnyomás
egyúgy elválaszthatatlanok egymástól,
mint ahogy elválaszthatatlan a szocia-
lizmus építése és az együtt élő né-
pek közötti egyenlőség és testveriség.

A munkásosztály pártja a nemzetiségi kérdésnek mindig csak egyfajta
megoldását ismerte azt a megoldást,
amely a munkásosztály és az egész
nép alapvető érdekével összhangban
van A munkásosztály pártja mindig
azt tanította, hogy a nemzeti kérdés
megoldását a dolgozó nép szemző-
géből, a dolgozó nép előtt álló fel-
adatokról szemzőgéből kell nézni.
Hogy bárhol lobbán fel a sovinizmus
emésző lángja, mindig az osztály-
ellenesség, az imperialista ügynökök
szítják, hogy akadályozzák vele a
dolgozó nép ügyét, a demokrácia
a szocializmus, a béke ügyének
előbbreviteit és diadalrajutását.

A nemzet jogegyenlőség és az
együtt élő népek közötti testveriség
nem valami elvont emberbaráti öve-
telmény, hanem egyik alapvető fel-
tétel az osztálykizsákmányolás felszámolásának, az osztályellenesség társadalmi létezésének. A nemzetiségek
nek tényleges gazdasági, politikai,
kulturális és nem csupán „törvény
előtti” jogszerinti egyenlősége nélkül
nem tudja felszámolni a sok évszá-
zados osztálynyomás maradványait
a dolgozó nép. A munkásosztálynak,
a széles dolgozó tömegek szocialista
rendet építő munkája, a békes építő-
munkát védő harca természetesen
kell, hogy együtt járjon a népek köz-
közi barátság és egyenlőség mind
teljesebb megvalósításával.

A Román Kommunista Párt, majd
pedig a Román Munkáspárt előtt, a
Szovjetunió dicsőséges Bolsevik Párt-
jának tanulásokban kimeríthetetlen
példája állt és áll ma is, amely a
cári Oroszország helyén, a szovjet
népek szabad akaratára és teljes gaz-
dasági, politikai és kulturális egyen-
lőségére építette a szocializmusnak
mindenfajta elnyomástól és kizsák-
mányolástól mentes hazáját.

Ennek a szocialista hazának a ki-
apadhatatlan ereje mutatkozott meg
a hitlerellenes Nagy-Honvédő Hábo-
ruban amikor a teljes nemzeti sza-
badnagok és az emberi fejlődés
minden lehetőségének birtokában
lévő szovjet népek törhetetlen egy-
sége végső győzelmet aratott a pol-
gári nacionalizmus akkori legbestiá-
lisabb megnyilvánulása: a földkere-
ségek leigázására, minden más nép
megalázására, egész népek kiirtására
törő hitleri imperializmus felett.

Két politika, két eszmevilág áll
szemben egymással, alkot nem is-
merő ellentétben. Az egyik oldalon
a létéleti belső és külső elnyomásra
alapított töléss-rendszer legelvetem-
telb szakaszának, az imperializmus-
nak politikája áll, amely a dolgozó
tömegek nemzetközi összefogásának
bomlasztására, a tartós békéért, de-
mokráciáért, szocializmusért folyó
harcának nacionalista szétzuzásába,
viszályba hullasztására, a szabad né-
pek függetlenségének és nemzeti szu-
verénitásának elrablására tör. A má-
sik oldalon pedig a munkásosztály-
nak és a munkásosztály harca er-
edményeként a Szovjetunióban megva-
lósult szocialista rendszernek nem-
zetközisége van, amely belpolitikájá-
ban az együtt élő népek jogosságá-
ra építette egységét, külpolitikájá-
ban pedig következetesen a kis és
nagy népek szabadságának és füg-
getlenségének kölcsönös tisztel-
teltéért küzd.

Sztálin elvtárs a „Nemzeti kérdés
és leninizmus” című művében a bur-
zsoázia és nacionalista pártjai által ve-
zett polgári nemzetek ideológiát és
társadalmi politikai fegyverzetét a kö-
vetkezőképpen jellemzi: „Oszálybőle

a nemzeteken belül a „nemzeti egy-
ségért”; a saját nemzeti terület gya-
pírtása idegen nemzeti területek
meghódításával; bizalmatlanság és
gyűlölet más nemzetekkel szemben;
a nemzeti kisebbségek elnyomása;
egységfront az imperializmussal”.

Az új, szocialista nemzeteknek vi-
szont, ahol a munkásosztály és a
munkásosztály internacionalista pár-
tja a vezető erő, Sztálin elvtárs sze-
rint a következő a szellemi és társa-
dalmi-politikai arculata: „A munkás-
osztály és a dolgozó parasztság zö-
vettsége a nemzeti elnyomás, a kapita-
lizmus maradványainak a felszámol-
lásáért, a szocializmus győzelmes
felépítése nevében; a nemzeti elnyo-
más maradványainak megsemmisíté-
se a nemzetek és a nemzeti kisebbsé-
gek egyenjogúsága és szabad fej-
lődés nevében; a nacionalizmus ma-
radványainak kiirtása, a népek köz-
közi barátság megteremtése és a nemzet-
köziség megszilárdítása nevében;
egységfront az összes elnyomott és
nem teljesjogu nemzetekkel a hódítás
és a hódító háborúk politikája elleni
harcban, az imperializmus elleni harc-
ban”.

Ezt az éles, egymással összehé-
thetetlen különbséget domborítja ki
Sztálin elvtársnak a második vilá-
gháború befejező szakaszában mon-
dott egyik beszéde: „A szovjet haza-
fisságnak az az ereje. — mondotta
Sztálin elvtárs —, hogy nem faji,
vagy nacionalista előítéletekre, ha-
nem a népek a szovjet haza iránti
lelkes odaadására és hűségére, or-
szágunk valamennyi nemzetiségű
dolgozóinak testvéri szövetségére tá-
maszkodik. A szovjet hazafiságban
harmonikusan olvadnak egybe a né-
pek nemzeti hagyományai és a Szov-
jetunió minden dolgozójának közös
életérdekei. A szovjet hazafiság nem
választja el, hanem ellenkezőleg,
egységes, testvéri szellemű családdá
fűzi össze országunk valamennyi
nemzetiségét és népét. Ebben kell
látunk a Szovjetunió népei megbont-
hatatlan s egyre szilárdabb barátsá-
gának alapját. A Szovjetunió népei
ugyanakkor tisztelbelen tartják a
külföldi országok népeinek jogait és
függetlenségét és mindig készek vol-
tak békében és barátságban élni a
szomszédos államokkal. Ebben kell
látunk államunk és a szabadságzeret-
ő népek fokozódó és erősödő kap-
csolatainak alapját...”

Ugyanebben a beszédeben Sztálin
elvtárs rámutatott arra is, hogy „a
német fasiztát az embergyűlölő faj-
elméletet választották ideológiai fegy-
verüléknek, arra számítva, hogy a vad-
állati nacionalizmus hirdetése meg-
teremtí az erkölcsi és politikai előfel-
tételket a német leigázóknak a rab-
szolgasorsba taszított népek fölötti
uralma számára. A faji gyűlölködés
politikája azonban, amelyet a hitle-
risták folytattak, a valóságban a né-
met fasizta állam belső gyengesé-
nek és külpolitikai elszigeteltségének
forrása lett. A hitlerista „rablóbolok
széthullásának egyik oka a faji gyű-
lölöködés eszmeköre és politikája”.

Ma a hitleri imperializmus dicste-
len nyomába lépő amerikai imperia-
lizmus ugyanúgy lábbal tiporja más
nemzetek jogát az önállóságra és sa-
ját országának az összes többi orszá-
gok feletti világhuralmát szeretné bi-
tosítani, bármilyen véráldozat és
pusztítás árán.

Természetesen a más népek ellen
acsarkodó gyűlölet, a más népek le-
igázására való törekvés mindig az
uraldok kizsákmányoló osztályok el-
nyomó politikájának kiélesedését je-
lenti befele is. Németország hitleri
fasizálódásának idején a német hadi-
ipar által pénzelt SS-bandák véres
terrorjában, napjainkban pedig az
amerikai trósztrvezérek által fenntar-
tott gengszterek és rendőrköpek ural-
mának egyre brutálisabb megnyíl-
vánilásaiban nyilvánul meg az ott-
tani dolgozó tömegek, haladó elemek
ellen

A fagyjűlölettel kezdettől fogva fegy-
verei közé iktató amerikai kapitaliz-
mus az indián nép majdnem teljes
kiirtása után, imperialista szakaszá-
ban az ott élő néger tömegeket (zse-
deli s most határaitól sok-sok ezer
kiométerre a szabadságzerető, bé-
kés korai nép ellen folytat firtóhá-
djaratot, hogy újabb háborús rabló-
kalandokhoz támaszpontot szerezzen.
Ugyanakkor a leigázott, vagy leigá-
zásra kizsákmányolt népek jogos nemzeti
érzését, függetlenségükhez való ra-
gaszkodását szeretné kioltani s a
remzeti nihilizmust a nacionalizmus
fonákjait terjeszti kiáltók. A népek
hazaszeretett szerető csirájába lo-
ltani, a nemzeti kultúrákat felzabolni
s a kozmopolitizmus mérgezes dud-
viát plántálni közéjük; az imperia-
lista elnyomó törekvéseknek való
szolgai behódolását. Az északameri-
ai imperialisták minden más népet
éleszólvasztásának egyetlen célját
ganéphe

Megjelent a Romániai Magyar Szó 1500. számában.

(Folytatása a 2. oldalon.)

Általános elégedetlenség a strassburgi tanácskozáson

STRASSBURG. (Agerpres.) — November 26-án kezdődött meg és még ma is tart Strassburgban az úgynevezett „európai tanács“ ülészaka.

Három éve annak, hogy az Egyesült Államok parancsára Franciaország, Anglia, Hollandia, Belgium és Luxemburg kormányai aláírták Brüsszelben az „európai tanácsra“ vonatkozó egyezményt. Ma a nyugati vezetőkörök képviselői keserűséggel kénytelenek megállapítani, hogy az amerikai imperialisták kérdeméyzte „európai egység“ kudarcot vallott. Kudarcba fulladt az amerikaiaknak az a tervük is, hogy a nyugateurópai országokat teljesen uralom alá hajtás és mielőbb bevonják az Atlanti-blokk agressziós terveibe.

Az európai tanács ülészakán eddig lezajlott vitái során a nyugateurópai országok vezető-körei között komoly nézeteltérések merültek fel.

„Az európai „egység“ komoly válságba került. A közvélemény, sőt maguk a nyugati kormányok is, mind komolyabbakkal szemben“ — ismerte be Guy Mollet jobboldali szociáldemokrata miniszter. Guy Mollet buzgó híve az amerikai imperialisták tervének, amely az „egység“ álarca alatt a népek szuverenitásának felszámolására irányul.

A „TRIBUNE DES NATIONS“ című francia lap a strassburgi ülészakkal kapcsolatban így ír:

„Nem állíthatjuk, hogy az európai tanács ülészaka lelkes légkörben zajlik le. Strassburgban eddig még sohasem nyílva-nult meg ennyi kételkedés és ennyi családias egyszerűség. Az elégedetlenség általános.“

Mi történt? Vajon miért került az európai úgynevezett „egység“ komoly válságba, hiszen az amerikai imperialista körök hatalmas reklámot csaptak ennek a „mozgalomnak“.

A nyugateurópai népek elszánt ellenállása az amerikai imperialisták kísérleteivel szemben egyfelől és a washingtoni gazdák és lakjaik közötti nézeteltérések elmélyülése másfelől, világos választ ad erre a kérdésre.

Az amerikai imperialisták elégedetlenek az Európa „egysítésére“ irányuló munkálatok lassu üteme miatt. 14 amerikai szenátor, akik az ülészak megkezdése előtt számos tanácskozást folytattak az úgynevezett „tanácsadó testülettel“, nyilatkoztak a sajtónak, melyben kifejezték elégedetlenségüket. Cox szenátor például kijelentette:

„Nagy reménységgel jöttünk Európába, de mélyen csalódva térünk vissza.“ (MANCHESTER GUARDIAN.)

A REUTER ügynökség szintén hangsúlyozza, hogy „az amerikai kongresszus tagjai keményen kritizálták az európai egység megteremtésére irányuló munkálatok lassu ütemét“.

Az amerikai vezetőkörök ugyanígy elégedetlenségüket fejezték ki az európai országokkal, különösen Angliával szemben, amelynek kormányzói körök az európai fennhatóságra törekednek. Ezzel kapcsolatban a NEWYORK HERALD TRIBUNE így ír:

„Európa egységének útja tel van tüskével. Egyesek közülük különösen felszínre kerültek a múlt hét folyamán. Strassburgban az akadályok világosan kibontakoztak: Anglia ismét megtagadta részvételét a Schuman tervben, egyezszoval az európai hadseregek Benelux országai aggodalmukat fejezték ki, hogy az események az európai hadsereg létesítésével kapcsolatban túl gyorsan bontakoznak ki. Az egyik francia küldött tétovázott és annak az aggodalmának adott kifejezést, hogy az európai egységre irányuló kísérletek, ugyancsak Németország bevonásának terve már eleve kudarcra vannak ítélve. A jövőre nézve, Európa egysége gyenge reményesség.“

Ebben a kétségbeesett helyzetben az amerikai imperialisták szokásos módszereikhez folyamodnak: a zsarolóhoz és erőszakhoz. A „FRANCE PRESSE“ híradása szerint, Guy Mollet, az amerikaiak hűséges szolgája, az európai tanács szerdai ülésén kijelentette, hogy „ha a nyugateurópai országok nem változtatják meg politikájukat, komoly diplomáciai megtorlások várhatók“.

A hadifoglyok kérdéséről tárgyal a koreai fegyverszüneti bizottság

KAJSZUNG. — (Agerpres.) Az Új Kína hírcsoporthoz jelentik: A koreai fegyverszüneti bizottság december 11-i ülésén az északkoreai küldöttség az amerikai küldöttség tudomására hozta, hogy elfogadja az amerikai küldöttségnek azt az indítványát, hogy alakítsanak egy újabb albizottságot a napirendi negyedik pontjának a hadifoglyok kérdésének megvitatására.

Az északkoreai küldöttség a maga részéről Li Szan Cso tábornokot és Csaj Csem Ven ezredest nevezte ki. A harmadik napirendi ponttal foglalkozó albizottságban az északkoreai küldöttség részéről szerepel Szi Pan tábornok és Csan Csun Szan ezredes.

A harmadik napirendi ponttal foglalkozó albizottság december 11-i ülésén az amerikai küldöttség továbbra sem akarta kifejteni állás-pontját az északkoreai küldöttség december 3-i javaslataival kapcsolatban. Mint ismeretes, ebben a javaslatban szerepelt az a pont, hogy

egyik fél sem viz uj fegyveres erőit Koreába, nem szállít kívülről fűszert, az ellenőrzésre az északkoreai küldöttség semleges államok megbízottjaiból alakított bizottságot ajánlott.

A harmadik napirendi pontra vonatkozólag az északkoreai küldött négy pontból álló javaslatot terjesztett elő:

1. A felek egyikének sincsen joga ahhoz, hogy beavatkozzék, vagy megtekintse Korea katonai berendezéseit.
2. A katonai demarkációs vonalra vonatkozó ezvezmény értelmében mindkét fél fegyveres erőit az előirt határidőn belül visszavonja a másik fél frontvonalá mögűl, a part mentén lévő szigetektől és a területi vizektől.
3. A fegyverszünet alatt egyik fél sem hoz Koreába semmilyen katonai erőt, fegyvert, vagy lőszert.
4. A front mögötti lévő kikötőkben és azokban az épüzetekben, amelyekre nézve a felek megegyeztek, mindenféle ellenőrzést semleges államok megbízottjaiból alakított szerv hajt végre.

A negyedik napirendi pont megvitatásáról foglalkozó albizottság ülésén az északkoreai küldött azt indítványozta, hogy nyomban fegyverszüneti egyezmény aláírása után mindkét fél repatriálja a hadifoglyokat. Az amerikai küldöttség azonban ismét kitért az elől, hogy leszógezze álláspontját ebben a kérdésben. Az amerikai küldöttség ezzel szemben kijelentette, hogy mindkét fél hadifoglyait szabadlábra kell helyezni és igazságos és méltányos alapon kell őket kicserélni, úgy, hogy egyik fél se kerüljön „egyoldalú katonai előnybe“. Az északkoreai küldöttség azt a kérdést tette fel az amerikai küldöttségnek, vajjon nem az-e a szándéka, hogy a fegyverszünet aláírása után a hadifoglyoknak csak egy részét bocsássa szabadon, a többieket pedig fogságban akarja tartani? Az északkoreai küldöttség kérte, hogy az amerikai küldöttség erre a kérdésre a legközelebbi ülésen válaszoljon.

A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG KORMÁNYÁNAK VÁLÁS-REGYEKE AZ USA KORMÁNYAHÓZ

BUDAPEST. — (Agerpres.) A Magyar Népköztársaság külügyminisztériumának tájékoztatói hivatala közölte, hogy az Egyesült Államok budapesti nagykövetsége az Egyesült Államok kormányának megbízásából választott Magyar Népköztársaság kormányának jegyzékére az amerikai katonai szállító repülőgép által történt területértéssel kapcsolatban. Az Egyesült Államok kormányának az amerikai repülőgép Magyarország területére felletti hosszú repülését véletlen tévedésnek minősítette, sajnálatát fejezte ki az esemény miatt, de nem válaszolt a magyar kormányának arra a kérdésére, hogy vonják felelősségre azokat a személyeket, akik előre megfontolt szándékkal megsértették a Magyar Népköztársaság légterét.

A Magyar Népköztársaság kormányának válaszejegyzékét küldött az Amerikai Egyesült Államok kormányának a magyar kormány tudomásul veszi az Egyesült Államok sajnálatát a történetekért, azonban nem érthet egyet azzal az állítással, amely szerint az amerikai katonai szállító repülőgép véletlenül sértette meg Magyarország légterét. Ezért a Magyar Népköztársaság ismétlenül kéri az incidensért felelős személyek szigorú megbüntetését.

A szocialista hazafiság szellemében a nacionalizmus ellen

(Folytatás az első oldalról.)

Ugyanakkor a nemzeti ellenállás megtörésére a többi imperialista cinikokkal együtt az egymás mellett és együtt élő népeket uszítják egymásnak, a fajgyűlöletet izzásig hevítve, fegyveres összetűzéseket provokálva, hogy saját „diplomáciai“ és katonai közbe lépésüket igazolják hódító céljaik elérésére.

Hogy a nacionalista és nihilista fertőzés, az imperialista bérenc sovíniszta és kozmopolita hazaárulók megrekverése hová juttathat egy, a haladás útjára tért országot is, annak elriasztó példáját látjuk Jugoszlávia esetében. Az ország vezetését bíró Tito-bizottság megcsufolták a marxizmus-leninizmus tanítását, a munkásosztály nemzetköziségenek elvét, nábatamadták a békeért, demokráciáért és szocializmusért folyó harc világfrontját, élén a Szovjetunióval és a népi demokráciákkal, visszaállították a tökéssuralmat és imperialista gyarmattá, katonai ugródeszkává változtatták országukat. Ezzel a történelemben példátlan, áruló politikával szoros összefüggésben áll az a tény, hogy a Tito-banda a legkíméletlenebbül üldözi és elnyomja a Jugoszláviában élő nemzetiségeket, szítja a szept sovínizmust, uszít a szomszéd népek ellen, az ország függetlenségét, nemzeti szuverenitását védő hazafiakat börtönbe juttatja, s a kozmopolitizmus mákonyával próbálja elaltatni a jugoszláv nép nemzeti önértését.

A jugoszláv nép árulóinak undorító példája még jobban megerősíti bennünk azt a tudatot, hogy csak egyetlen út van, amely a népek társadalmi jólétéhez, szabadságának, függetlenségének biztosításához, a béke ügyének diadalához vezet és ez az út a nacionalizmus minden fajtajára elleni küzdelem útja, a proletár-nemzetköziség és szocialista hazafiság útja, a Szovjetunió iránt, a felépített szocializmus és az épülő kommunizmus hazája iránt érzett ragaszkodás útja, a Szovjetunió magasztos példájának hűsége követése.

Népi demokráciánk, élén a munkásosztály vezető pártjával, a Román Munkáspárttal, sorra számolja fel a tőkés-földesuri elnyomás és kizsákmányolás maradványait, megújítja ezáltal, hogy az imperialista ügynökök támpontja legyenek zavarteltő mesterkedéseikben. Népi demokráciánk a nagypárti államaitása után egyre szélesebb mértékben tér át a mezőgazdaság szocialista átalakítására s ezáltal bekapcsolja a szocialista termelésbe a dolgozó parasztságot széles tömegeit is.

Sztálin elvtárs világosan kifejtette, hogy a sovínizmus újra, meg újra való fellángolása „elkerülhetetlen, elháríthatatlan mindaddig, amíg a nacionalista előítéletekkel áttatott parasztság (és általában a kispolgárság) a burzsoáziát követi és fordítva, a nemzeti béke és a nemzeti szabadság csak úgy tekinthető biztosítottak, ha a parasztság a proletáriátust követi...“

Népi demokráciánk, élén a munkásosztályal és pártjával, a Román Munkáspárttal új távlatokat nyitott nemcsak a multban könyörtelenül kizsákmányolt proletáriátus számára, hanem a széles paraszti tömegek és általában a kispolgári rétegek számára is. A szegényparasztság száz-ezrei kapcsolódnak be az ipari termelésbe, a kispárosok tízezrei térnek a szövetkezés útjára. Az első ezer kollektív gazdaságot újabb ezrek követik és ez a tény forradalmasítja a régebben sötétségbe, nyomorba, tudatlanságba süllyedt talut is. Az hatalmas átalakulás, amely a dolgozó parasztságot és a városi kisembereket sorában véghemeg, felszámolja a sovínizma negatívánálások burjánzó létényét: a kizsákmányolt társadalom egymásra acsarkodó kistermelésének dzsungelét. Azt az anarchiát, ami évezredekig lehetővé tette a rabszolgaritók, feudális urak és kapitalista trösztvezérek számára egyaránt a „divide et impera“ („oszd meg őket és uralkodj feletük“) elvének könyörtelen gyakorlását.

Kétségkívül a nacionalizmus felszámolása szorosan függ a társadalmi gazdasági alapjainak megváltoztatásától, a szocialista tervegazdasághoz és egyben a gazdasági egyenlőségek megszüntetéséhez. A román-magyar testvériség igazi kőhő a nagyüzem és a kollektív gazdaság. A kapitalista rablógazdálkodással letarolt Mőveidék mostohább viszonyait éppen úgy igyekszik a reakciós demagógia kihasználni mint a Hargita és a Kárpátok hegyvidékén pásztorkodó, erdőből székelyek és csángók nehezebb életkörülményei. A szocialista iparosítás azonban itt is ott is kiragadja a fegyvert az osztályellenség, az imperialista ügynökök kezéből.

A Szovjetunió Bőlszevik Pártja anakidején kíméletlen harcot vívott azok ellen, akik állítólagos „célszerűségi“ szempontból ellene voltak annak, hogy a központtól távolieső, elmaradt nemzetiségi területeken a szovjet kormány nagy költségekkel bár, ipart teremtsen. Nálunk a gazdasági színvonal egyenlősége nem esik egybe a nemzetiségi megosztással, de a nacionalizmus és klerikális reakció elleni harcunkban az emberek társadalmi viszonyainak, életkörülményeinek megváltozása kétségkívül döntő kihatású. Alapvető módon segít hozzá, hogy a helyi nacionalista jellegű érzékenységet, bizalmatlanságot, elzárkózást felszámoljuk.

Természetesen mindez nem elegendő. A kizsákmányoló osztályok hatalmas nemcsak az általuk elfoglalt gazdasági és politikai hatalmi pozíciókban van, hanem szellemi, ideológiai hatásköreiben is. Az emberek tudatában, jól tudjuk, hogy sokáig fennmaradhatnak a kapitalista világ előítéletei, téveszméi, ha nem folytatunk szívós, állandó felvilágosító munkát, leleplező, hadjáratos ellenük. Különben az imperialista ügynökök újra meg újra tápot kapnak, hogy hosszú évszázadok óta egymásba fordítva, egymásrautaltságban élő román és magyar tömegek közt viszályt keltsenek.

A felszabadulás után Gheorghie Gheorghiu-Dej elvtárs joggal állapította meg, hogy „az osztrák-magyar impérium és a román-magyar reakciós kormányzatok egyaránt felelősek az erdélyi magyarok és románok közötti sovíniszta gyűlölet és ellentétek mesterséges előidézéséért és rendszeres táplálásáért. Ez a politika kétségtelen, hogy mély nyomokat hagyott az erdélyi lakosság jelentős részének mentalitásában...“

Azóta ezt a mentalitást Pártunk sztálini szellemű lankadatlan tanító munkája, a szocialista építés politikai, gazdasági és kulturális sikerei döntő mértékben felszámolták. „Mind- den egyes csapás — mondja a határozat — amit a földesuri és tőkés osztályokra mértünk, mindmennyi csapás volt egyben a sovínizmus és nacionalizmus gyökerére is.“

A haladás szellemű anyanyelvű kultúra ápolásának, az anyanyelvű iskolázatásának biztosítása, a néptanácsokban a nemzetiségi tömegek képviselőinek arányos jelenléte, a politikai és társadalmi szerek és intézmények figyelme és gondoskodása helyi és központi viszonylatban egyaránt a nemzetiség sajátos szükségleteire, mind hatalmas vívmányok a nemzeti kérdés végleges megoldása, a román nép és az együttélő nemzetiségek munka és harci egységének megszilárdítása terén. A proletár-nemzetköziség és szocialista hazafiság szelleme ma már Erdélyben éppen úgy, mint hazánk, a Román Népköztársaság bármely más részében, mélységesen meggyökerezett a széles dolgozó tömegekben, nemzetiségi különbség nélkül.

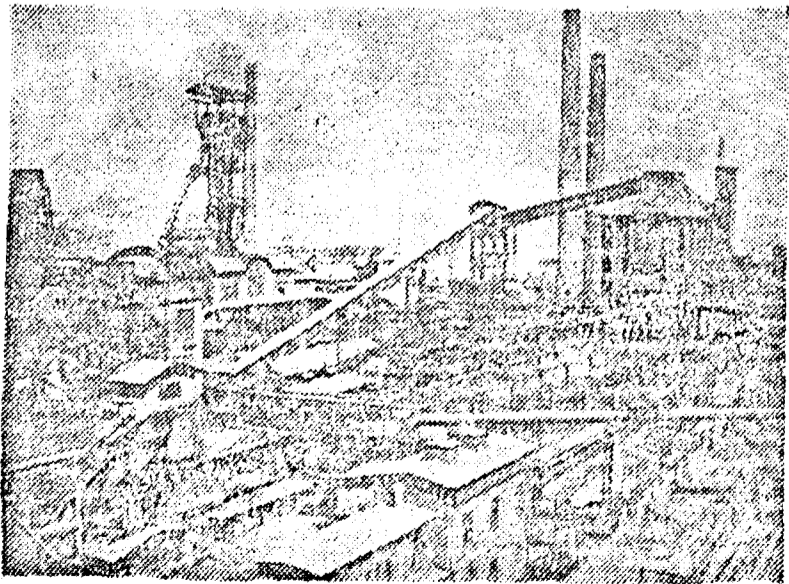
Azonban, mint a határozat megállapítja, „hiba lenne, ha lebecsülünk a nacionalizmus megnyilatkozásának, a polgári nacionalista ideológia befolyásának jelenlétét, mind a román lakosság, mind az együttlako nemzetiségek sorában. Ezeket a megnyilatkozásokat a belső és külső osztályellenség, a városi és falusi kizsákmányoló elemek, az angol-amerikai imperialisták ügynökei, köztük a Vatikán ügynökei, idézik elő és táplálják.“

A nacionalizmus egyre rejtettebb, egyre megtévesztőbb formákat öl, mint a levített kizsákmányoló rétegek utolsó mérgezett fegyvere.

Nincs az a helyi jellegű, adminisztrációs hozzá nem értésből, mellőfőgáshól eredő nyugtalanság, amit a megbúvó osztályellenség ne igyekezzene „nemzeti sérelmének“ fujni, hogy szövetségeseiket kapjon az ő nagy, gyógyíthatatlan sérelme: a tőkés-földesuri uralom felszámolása, a kizsákmányolás korlátozása ellen.

A Román Munkáspárt Központi Vezetősége Politikai Irodájának határozata a nemzeti kérdéssről nagy segítséget jelentett és jelent ma is felvilágosító és leleplező munkánkban a nacionalista mőtelyezés ellen. A határozat biztos fegyvert adott a kezünkbe annak a tudatosításával, hogy népi demokratikus országunk függetlenségét és szuverenitását a béke megvédését, a szocializmus felépítését országunkban csak a szovjet népek nagy példájának követése, a dolgozó tömegek egységes harca biztosíthatja, amelyet nemzetiségi váio tekintet nélkül folytatnak, a népek közötti testvériség és a dolgozó nemzetközi szolidaritása jegyében“.

A csehszlovák nép építi a szocializmust

A Csehszlovák Köztársaságban a Szovjetunió baráti támogatásával új ipartelepek létesülnek. A fenti kép az egyik új nehézipari üzemet ábrázolja.

A Bolyai Tudományegyetem hallgatói a kollokviumokra és vizsgákra készülnek

Az év végének napjaiban általános szokás, hogy az ember visszatér a mögötte maradt hónapokra és megvizsgálja: milyen a mérlege a távozó éveknek.

Az idén nem csupán akármilyen évnek, hanem az ötéves terv és a villamosítási terv első évének mérlegét állítja fel az egész ország dolgozó népe. Az üzemek szárai jelentik, hogy idő előtt teljesítették évi tervfeladataikat és már 1952-re termelnek. A falvakról is mind biztatóbb hírek érkeznek: tulajdonítottuk az őszi vetési tervet, teljesítettük és túlterjesztettük a beszolgáltatás hazafias kötelességét.

Főiskoláinkon mind gyakrabban vetődik fel a kérdés: hogyan bizonyíthatnánk mi is, hogy a tanárok, hallgatók és az egyetemek igazgatási és technikai dolgozói kivesszük részüküket az általános erőfeszítésből és többet, jobban, szervezettebben és eredményesebben dolgoznak a szocializmus építésének egyik fontos szakaszán: a kulturális építés területén.

Igaz, hogy ennek a munkának eredményeit nem lehet olyan közvetlenül számokban megragadni és kifejezni, mint mondjuk az ipari termelést, vagy a mezőgazdasági munkát. De mindinkább nyilvánvalóvá válik a főiskolai oktatás szerves bekapcsolódása az ország egész életét meghatározó tervfeladatokba. Azt tudjuk például, hogy milyen mennyiségben kell évről-évre jólképzett fiatal szakembereket adnunk az országnak az ötéves terv végrehajtásának során és ennek megfelelően tudjuk, hogy az első évfolyamokra minden egyes karon hány új hallgatót kell felvennünk? Ezek a mi alapvető tervszámaink. A Bolyai Tudományegyetem, akár az ország főiskoláinak többsége, kitarító szervező munkával biztosította az iskolázási terv teljes teljesítését.

De ez csupán mennyiségi oldala a kérdésnek. Teljes erővel felvetődik előttünk is a minőség kérdése. Hogyan sikerült munkánkat minőségileg megjavítani? Erre elsősorban az előttünk álló kollokviumi és vizsgaidőszakban kaphatunk, ez esetben már számokban is kifejezhető feleletet.

Az iskolák és főiskolák vizsgái a szocializmus építésének időszakában egészen új jellegűt kapnak. A vizsgák ügye éppen úgy nem pusztán a tanárok és a diákok magánügye többé, hanem az egész országot érdeklő közügy, mint amilyen közüggé vált a termelés, a technika és az építő munka minden más kérdése.

A dolgozó nép, amely hatalmas áldozatokat hoz a főiskolák fenntartására és

fejlesztésére, amely például pusztán a Bolyai egyetemen több, mint ezer teljes ösztöndíjat bocsát a hallgatók rendelkezésére, joggal kérdezheti: hogyan tanulnak, hogyan készülnek fel az előttük álló feladatokra az új értelmiség most nevelkedő káderei?

A multtal ellentétben, amikor a főiskolai oktatás egészében tervszerűtlen, anarchikus volt, a mai egyetemet elsősorban az jellemzi, hogy a munka iránti új, szocialista magatartás válik uralkodóvá falai között. Hallgatóink mind világosabban látják, hogy nem lehet tovább dolgozni a régi módon. A „vizsgára készülni” — néhány héttel, vagy néhány nappal a vizsgák előtt, ahogy az régebben történt, ma már megengedhetetlen. A hallgatóknak az iskolai év első napjától kezdve rendszeresen és tervszerűen kell dolgoznia ahhoz, hogy a vizsgán megállja a helyét. Ebben az évben különleges gondot fordítottunk arra, hogy megerősítsük a hallgatók egyéni tanulását, mivel a szovjet példa nyomán mindinkább meggyőződünk arról, hogy az előadáson, szemináriumon és gyakorlaton szerzett ismereteket csak a megfelelő szakirodalom egyéni tanulmányozása, feldolgozása által szilárdíthatják meg a hallgatók véglegesen, csak a közösségi munka és az egyéni munka helyes összehangolása biztosíthatja a tanulást és a sikert.

Az év elején e téren elég súlyos hiányosságokat állapítottunk meg. Ma a diákság tömege már megszokta azt, hogy helyes időbeosztással naponta mind több órát szenteljen az egyéni tanulásnak, de még mindig akadnak olyan hallgatók, akik egyáltalán nem, vagy pedig csupán igen kevés órászámban foglalkoztak az egyéni tanulással. Más hallgatók, bár elég sok időt töltöttek az egyéni tanulással, nem sok hasznát látták annak, mivel nem készítették olvasmányaikból jegyzeteket, nem végeztek gyakorlatokat s így nem szilárdíthatják meg ismereteiket. A diákcsoportok munkájának jobb irányítása, a tantárgyi csoportfelelősök érdeklődése minden egyes diák életkörülményei, munkamódszere iránt javulást hozott ezen a téren is, de még mindig sok a tenni-való. Elsősorban a tudatos munka és a helyes munkamódszerek készítésének és begyakorlottságának kialakításával érhetünk el további javulást.

Az utóbbi két év folyamán szinte teljesen sikerült felszámolni a „vizsgahátrálások” rendszerét. Hallgatóink majdnem maradéktalanul jelentkeznek vizsgákra. Hatalmasan megnövekedett azoknak száma, akik már az illető vizsgaidőszakban sikeresen leteszik

összes vizsgáikat. A mult iskolai év két vizsgaidőszakában a hallgatóknak több mint 80 százaléka érte el ezt az eredményt. Évről-évre csökkent a javítóra és az évsimtelésre utasítottak arányszáma.

Ezzel szemben az előző vizsgaidőszak átlagos jegyelnek elemzése arra figyelmeztet bennünket, hogy a jó és igen jó jegyek arányszáma még alacsony a gyenge és közepes jegyekkel szemben. A jó átlagos eredmények növekedése ugyan állandó, de nem elég gyors ütemű. Az egész egyetem viszonylatában az 1951. februári vizsgaszesszió szakában 7,12 volt az átlagos jegy s ez 1951 júniusában 7,30-ra emelkedett.

Az eredmények karonkénti és évfolyamonkénti vizsgálata azt mutatja, hogy akadnak egész karo és évfolyamok (például a pedagógiai kar egészében, a történelmi kar III. és IV. évfolyam), melynek átlaga a 8 felett van, tehát ezeknek a karoknak a hallgatói általában jó eredményt értek el, de számos évfolyam átlagos eredménye 7 alatt maradt, tehát ezek az évfolyamok egészükben még gyenge minőségi színvonalat mutatnak. Az a tény, hogy az alacsony átlag elsősorban az első évfolyamokra jellemző, arra figyelmeztet bennünket, hogy nem foglalkoztunk kellőképpen a középiskolákból felkerülő fiatalok irányításával, nevelésével, az egyetemi munkamódszerekbe való bevezetésükkel. Az idén igyekeztünk ezen a helyzeten változtatni, de ezirányú erőfeszítéseink még mindig nem voltak elég kitartóak és főként hiányzott az ebben a kérdésben hozott helvess határozatok végrehajtásának ellenőrzése a dékánok és a tanulmányi igazgatóság részéről.

A szovjet főiskolák példája arra mutat, hogy a szocialista nevelés és oktatás módszereinek alkalmazásával, a hallgatók öntudatának szakadatlan emelésével el lehet érni azt, hogy a sikertelen és átlagon aluli hallgatók számát a minimumra csökkentjük, a jó és kitűnő hallgatók számát pedig olyan mértékben növeljük, hogy ők adják meg az egész hallgatószám jelleget.

Ennek a célnak a szolgálatába állítjuk munkánkat teljes egészében. Ugy igyekszünk dolgozni, hogy az ötéves terv első évének végén és második évének első napjaiban megtartandó kollokviumok és vizsgák eredménye jó lépéssel közelebb legyen bennünket e nagy feladat megvalósításához.

CSEHI GYULA,
a Bolyai Tudományegyetem tanulmányi igazgatója

A boldogság útján

A gyulai „Május 1” kollektív gazdaság tagjai december 9-én osztották szét megalakulás óta végzett munkájuk gyümölcsét. A jövedelemosztás mind a kollektívistáknak, mind a kollektíván kívüli dolgozó parasztoznak nagy ünneppel. Mind-

nyájuk előtt vegyék bebizonyosodott. Pártunk tanításának hatalmas igazsága. Mindenki elévezett munkája szerint részesedett. Képtelen Májor Gábor baksi gyöngyszemü buzával tele zsákokat visz haza. Májor Gábor 25 éven keresztül szolgált

a földesurakat és a kulákokat. Most kollektívista, boldog és megelégedett. Másodmagával dolgozott, 15 mázsa búzát, 5 mázsa árpa, 3 mázsa zabot 100 kilogramm babot 18 mázsa kukoricát, 11.000 lejt, valamint sok másfajta terményt kapott.

A Torda-rajoni néptanács megvalósításaiból

A Torda-rajoni néptanács munkaterv szerint dolgozik. A végrehajtó bizottság a néptanácsi képviselők bevonásával nagy súlyt helyez a városi és falusi lakosság politikai, ideológiai, kulturális nevelésére. Ezért megalakulása óta a helyi erőforrások észszerű felhasználásával Aranyosgyéresen, Nagycsányban, Lóna, Rőd, Martines, Detrehem és Ploscos községekben új iskolákat építettek. Az új tanév megkezdése előtt a meglévő iskolákat gondosan rendbehozták, kimoszták, Gerend és Magura községekben új tantermekkel bővítették az iskolákat.

A falusi dolgozó földművesek kultúrális emeléséért a rajon területén 5 új kulturothont létesített a Torda-rajoni néptanács. A kulturothonokban tudományos előadásokat, olvasókönyveket, esti tanfolyamokat szerveznek. A könyvek számát az utóbbi években 10.500-al emelték. Az írástudatlanság felszámolásáért az iskolák keretében betűtíves tanfolyamokat szerveztek, amelyek egy év alatt 4738 falusi dolgozó tanult meg írni-olvasni.

A Torda-rajoni néptanács kezdeményezésére a helyi erőforrások észszerű felhasználásával Gerend, Ocolis, Posaga és Plajur községekben apaállat-istállókat, sertéshizlaldákat építettek és baromfitenyésztő telepet létesítettek. Aranyosgyéres, Polyan és Nagycsány községekben javítási munkálatokat végeztek a malomokon. Egerberg és Nagycsány községekben a téglágyó mellett szárító helyiségeket létesítettek.

Egyik igen fontos feladatának tekintette a rajoni néptanács az utak és hidak megjavítását. Micsesti faluban új hidat építettek, a rajon terü-

letén 9 hidat javítottak meg. Az utak rendbehozásán a falusi dolgozó földművesek, a néptanácsi képviselők kezdeményezésére önkéntes munkát végeztek. A különböző utzakaszokra 14.500 köbméter követ hordtak. Egészségügyi téren is eredményeket mutat fel a Torda-rajoni néptanács. Számos szülőháza, napköziotthon, diétás konyha és tejelosztó központot létesítettek. Torda városban ellenőrizték a poliklinika és a kórház munkáját, gondoskodtak arról, hogy a betegek gondos gyógykezelésben és jó ellátásban részesüljenek.

A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének határozata nyomán a Torda-rajoni néptanács segítséget nyújtott a kollektív gazdaságoknak, hogy azok gazdaságilag és szervezősileg megerősödjének. A mezőgazdasági ügyosztály kezdeményezésére számos kollektív gazdaságban szovjet munkamódszereket alkalmaztak, amely hozzájárult a hektáronkénti átlagos termés emeléséhez. A kollektív gazdaságoknak fa- és egyéb építkezési anyagokat utalt ki az ipari és helyi gazdálkodási ügyosztály. Ugyanakkor a típus-istállók építéséhez rajzokat készítettek.

A fenti eredmények csupán egy része a Torda-rajoni néptanács megvalósításainak. A végrehajtó bizottság tagjai az állandó bizottságokkal karöltve, gazdasági és szervezési téren arra törekedtek, hogy nap mint nap emeljék a városi és falusi dolgozó életszínvonalát. Ennek érdekében szakemberek segítségével számos új helyi erőforrást tártak fel, amelyeket a dolgozók érdekében értékesítenek.

Nemes Miklós,
tudósító

Ilyen munkahelyen öröm a munka...

KÉT ÉVVEL EZELŐTT jőformán csak az egyemeletes épületből kiszűrődő zaj, no meg a kapu fölé erősített tábla jelezte az „Allomás-erka járókelőinek, hogy itt van az „Armatura” gyár. Ha valaki bement a kapun, az udvaron sem tudott meg sokkal többet, mint az utcán. Inkább műhelyhez hasonlított, mint komoly gyárhoz.

Pedig gyár volt már két esztendővel ezelőtt is. Csakhogy olyan „keretek között”, ahogyan a letűnt polgári-földesuri rendszer építette. A műhelyekben szinte egymás hegyén hátán dolgoztak a munkások, gép gép mellett szorult. Egészségtelen levegő, fűlégtető zaj, majdnem semmi napfény... Ilyen volt az első pillantásra a műhelyek képe. Az alacsony, gépszin formájú épületben — az öntődében — még siralmasabb volt a helyzet. Porban, gázos levegőben, alkonyati szürkületben dolgoztak itt még akkor is, amikor a legfényesebben ragyogott a nap.

A gyár dolgozói, a kedvezőtlen munkaviszonyok ellenére is, eredményesen harcoltak a tervteljesítésért. Tudták: hamarosan megváltozik a gyár, s ez a tudat egyre nagyobb és nagyobb sikerek elérésére serkentette őket.

A MAI GYAR persze — már egészen más. Két év leforgása alatt hatalmas változást hozott a Párt gondoskodása, a munkásosztály ereje. Új üzemrészek épültek. — új gépműhely és öntőde — s lényegesen megjavultak a munkaviszonyok is.

— Eg és föld a különbség a régi és a mai gyár között — mondja Rolsching Kristóf, az „Armatura” főmérnöke, gyárjárdás közben.

Nem kell sokat magyaráznom: hiszen a valóság lábbal mond, minden szónál. A két, pirosfélgáz, hatalmas épület élesen bizonyítja: a fejlődés az „Armatura” gyárban sem jukarkodott. Ma már korszerű, nap-

fényes, jól szellőztethető csarnokokban zajlik a tervteljesítés csatája.

NEMCSAK AZ ÉPÜLETEK

NÖTTEK, hanem a gyárral együtt növekedtek, fejlődtek a dolgozók is. Az új gépműhely kedvező munkafeltételei lényegesen befolyásolták a termelési emelkedését is, s manapság már nem ritka a magas normatűrszárnyalás, a kétszáz százalékos fölé ugró termelési görbe.

Tóth Kálmán esztergályos két esztendővel ezelőtt még alig 20—30 százalékkal haladta meg a normát. Ma pedig — átlagos napi teljesítménye 255 százalékos! Nem véletlen ez. A fejlődésben ő sem maradt le a gyár mögött. Lépést tartott a gyár fejlődésével: szorgalmasan tanult, olvasott, képezte magát.

— Ilyen munkahelyen tisztára öröm a munka — mondja s körül néz a szögös gépműhelyben, mintha tekintéssel is hangsúlyozni akarná szavait.

Nem mondja, de mozdulatai s tekintete elárulják: ezután sem marad le a fejlődésben. Bátisan, öntudatosan tör előre, a 300 százalékos felé...

AZ ÚJ ÖNTŐDE is összehasonlít-

hatatlanul más, mint a régi. Chirilo Stefan is tudja ezt, éppúgy, mint dolgozóitársai. Az új munkahelyen teljesítményével egyjélt növekedett a család életszínvonalára is. Novemberben átlagosan 194 százalékos teljesített: 15.000 lejt vitt haza!

— Ezt a régi öntődében sohasem tudtam elérni. Az usban már megvan a lehetőség. Még jobbra is!

A nagy épület mellett egészségügyi helyiségek, iroda, laboratórium, fürdő. Minden napról fényesebben mutatja: épülő szocializmusunk vigyáz a chirlastefánokra, a szilágyi-jószélekre, hogy holnap még nagyobb győzelmeiket érjék el. December 21-re a gázi és brenzeliki minden üzemhelyiségbe.

Meglessz tehát minden feltételt, hogy az „Armatura” dolgozói teljes lendülettel folytassák a család és ötéves terv sikeréért.

cs. j.

